

Příběh muže, který neztratil víru

MUDr. Prokop Remeš se narodil 12. 4. 1952 v Praze – Troji, kde žije dodnes. V současnosti je vyhlášeným psychiatrem, při léčbě pacientů s látkovými závislostmi používá hagioterapii – obor, který pracuje s příběhy z bible a k jehož zakladatelům pan Remeš patří.

Prokop Remeš je také absolventem Teologické fakulty Univerzity Karlovy, zakládajícím členem Společnosti pro studium sekt a nových náboženských směrů, předsedou Společnosti pro hagioterapii a pastorační medicínu. Pracuje s mládeží v kobyliště farnosti svaté Terezie, je členem redakční rady zde vydávaného časopisu Kobylištek. Vydal již několik knih, například Svědkové Jehovovi nebo Bible (1990), Encyklopedie náboženských směrů v ČR (2004), Nahá žena na střeše (2013) atd.

Své dětství prožil Prokop Remeš ve zvláštní rodině – otec byl komunista, matka věřící katolička. Právě ona přivedla pana Remeše k víře, která ho provází celý život. Na své dětství vzpomíná pan Remeš rád, přestože ho prožil v době největšího komunistického teroru. V sousedství jejich domu v Troji byly tehdy vládní vily (před válkou patřily Židům, kteří se nevrátili z koncentračních táborů), a tak zde potkával i nejvyšší komunistické funkcionáře – Viliama Širokého, Alexandra Dubčeka, s jehož synem jezdil autobusem do školy, či Gustáva Husáka.

V roce 1967 po ukončení trojské základní školy nastoupil Prokop Remeš na obnovené klasické gymnázium ve Štěpánské ulici v Praze. Zde také prožil události roku 1968. Byl členem stávkového výboru na škole, potkal se i s tehdy neznámým Karlem Krylem. Po absolvování lékařské fakulty musel na povinnou vojenskou službu – jako vojenský lékař pracoval v útvaru ve Frýdku – Místku. Pak nastoupil jako lékař do tehdejší Psychiatrické léčebny v Praze – Bohnicích.

V dobách totality byla podle pana Remeše psychiatrická léčebna velmi svobodomyslným pracovištěm. Zde se také dozvěděl o skupině tajně svěcených kněží a sám projevil o kněžské svěcení zájem. Pracoval pak v tzv. podzemní církvi, jejímiž nejznámějšími členy byl Tomáš Halík, Petr Pitřha nebo Jaroslav Karl (politický vězeň, katolický kněz, tajně vysvěcený v roce 1962 ve valdické věznici, od roku 1979 působil jako ošetřovatel v bohnické léčebně). Ve strukturách ilegální církve studoval Prokop Remeš teologii, filozofii, církevní dějiny. Studia ale dokončil až po pádu komunismu na teologické fakultě UK (1994).

O práci v ilegální tzv. podzemní církvi se samozřejmě nesmělo mluvit. Jediný, kdo o účasti mohl vědět, byla podle pravidel této tajné církve manželka, neboť musela být připravena na možnost, že dotyčnému hrozí vězení. Pan Remeš měl ale štěstí, přestože lidé kolem něj byli často předvedeni k výslechům státní bezpečností, jeho samotného to minulo.

K největším životním zážitkům Prokopa Remeše patří účast na náboženské pouti do polské Čenstochové v roce 1980. Zažil zde silné protikomunistické nálady i sílící hnutí Solidarita. Od té doby věřil, že komunistický režim padne i u nás.

Potvrdilo se to v listopadu 1989. Samotné demonstrace 17. listopadu se neúčastnil, ale hned po té se zapojil do práce stávkového výboru v psychiatrické léčebně, mezi její zaměstnance roznášel informace a zapojil se i do nově založeného Občanského fóra.

I dnes Prokop Remeš věří – věří ve schopnost lidstva vypořádat se s problémy současnosti a nacházet nová a nová řešení založená na svobodě.